

дружени отъ постоянството и пристойното наказаніе за волны погрѣшки, почти никога не раздражаватъ дѣцата и ли твърдѣ рѣдко. Даже случавъ ся противното, че тѣ повече обикватъ родителитѣ си, когато ги наказватъ както е прилично и споредъ както е Господь нарѣчалъ. За това и наказаніето трѣба да става когато има праведна причина за наказаніе, и както ся стои и прилича за сжщества словесны, (защото ако наказаніето е прѣкалено, то ражда въ сърдцето на дѣцата отвращеніе и умразъ къмъ родителитѣ), а еще и съ потрѣбното расправяніе че наказаніето което имъ ся налага колчемъ тѣ прѣстъпятъ нѣкой законъ или заповѣдь отъ родителитѣ си е съгласно съ здравитѣ начала на домашното управление и на божественный законъ.

Необходима длъжность на родителитѣ е да ся стараѣтъ да впечататъ въ сърдцата на дѣцата си, че Богъ е по-горень отъ всичко, т. е. че е Господарь на господаритѣ и Царь надъ царіетѣ; че има да накаже родителитѣ, ако тѣ възнерадятъ да поучавагъ дѣцата си, ако имъ допрощаватъ да иматъ тѣ своѣ си волѣ или кефъ и да слѣдувать необузданно собственнытѣ си наклонности и желанія. И за да разберѣтъ това добръ, трѣба да ги въспитава въ ученіе и наставленіе Господне. Тази е най-важната и най-нуждната обязанность на родителитѣ; защото съ таквызъ разумны расправы и поученія могатъ да ги направятъ добродѣтельны и доброчесты. На тѣзи цѣль служатъ и безцѣннытѣ онѣзи изреченія на прѣмудрыйтъ отъ человекытъ Соломона.

« Наказувай, казува той, т. е. учи на добро сына си, защото така ще стане благонадежденъ. »

« Слушай, сыне, наказаніето (доброто ученіе) отъ бащѣ си, за да станешъ прѣмудръ въ сетнинытъ си. »

« Не може да бжде радостень бащата чрѣзъ неученыйтъ си сынъ. »

« Сынъ прѣмудръ весели бащѣ си; а сынъ безуменъ хула на майкѣ си. »

« Сыне, ако бждешъ прѣмудръ за себе си, ще бждешъ прѣмудръ и за ближнійтъ си; ако ли станешъ лошъ и зълъ, самъ ще почернешъ злинытъ си. »